

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 30. novembra 2016 *

„Odvolanie — Štátna pomoc — Finančné opatrenia v prospech spoločnosti France Télécom — Návrh akcionárskej pôžičky — Verejné vyhlásenia francúzskeho štátu — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Pojem ‚pomoc‘ — Pojem ‚ekonomická výhoda‘ — Kritérium obozretného súkromného investora — Povinnosť Všeobecného súdu uviesť odôvodnenie — Hranice súdneho preskúmania — Skreslenie sporného rozhodnutia“

Vo veci C-486/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 14. septembra 2015,

Európska komisia, v zastúpení: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan a T. Rusche, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa vo veci T-425/04 RENV,

Orange, predtým France Télécom, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: S. Hautbourg a S. Cochard-Quesson, avocats,

žalobkyňa vo veci T-444/04 RENV,

Spolková republika Nemecko,

vedľajší účastník konania vo veci T-425/04 RENV,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory E. Regan, sudcovia J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev (spravodajca),

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 2. júla 2015, Francúzsko a Orange/Komisia (T-425/04 RENV a T-444/04 RENV, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:450), ktorým Všeobecný súd zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie 2006/621/ES z 2. augusta 2004 o štátnej podpore, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti France Télécom (Ú. v. EÚ L 257, 2006, s. 11, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Okolnosti predchádzajúce sporu sú zhrnuté v bodoch 1 až 98 napadnutého rozsudku. Skutočnosti nevyhnutné na preskúmanie tohto odvolania sú tieto:

Všeobecný kontext veci

- 3 Spoločnosť France Télécom, neskôr Orange (ďalej len „FT“), operátor a dodávateľ sietí a telekomunikačných služieb, bola založená v roku 1991 ako verejnoprávna právnická osoba a od 31. decembra 1996 má postavenie akciovej spoločnosti. Od októbra 1997 je FT kótovaná na burze. V roku 2002 dosahoval podiel francúzskeho štátu na základnom imaní FT 56,45 %, pričom zostávajúce podiely vlastnila verejnosť (32,25 %), samotná FT (8,26 %) a zamestnanci podniku (3,04 %).
- 4 V prvom štvrtroku 2002 FT uverejnila svoju účtovnú závierku za rok 2001. Táto účtovná závierka vykazovala čisté zadĺženie vo výške 63,5 miliardy eur a stratu vo výške 8,3 miliardy eur.
- 5 V období od marca do júna 2002 ratingové agentúry Moody's a Standard & Poor's (ďalej len „S & P“) znížili rating spoločnosti FT a tiež ohodnotili negatívne jej perspektívu. Konkrétne 24. júna 2002 Moody's znížila rating krátkodobých a dlhodobých dlhopisov spoločnosti FT na posledný stupeň kategórie bezpečná investícia. Súčasne došlo k výraznému poklesu kurzu akcií spoločnosti FT.
- 6 Vzhľadom na finančnú situáciu spoločnosti FT ministre français de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (francúzsky minister hospodárstva, financií a priemyslu, ďalej len „minister hospodárstva“) v rozhovore uverejnenom 12. júla 2002 v denníku *Les Echos* (ďalej len „vyhlásenie z 12. júla 2002“) vyhlásil:

„Sme väčšinovým akcionárom s 55 % základného imania... Štát, ktorý je akcionárom, sa bude správať ako obozretný investor a keby [FT] mala ťažkosti, urobili by sme adekvátne opatrenia... Opakujem, keby [FT] mala finančné ťažkosti, čo v súčasnosti nie je aktuálne, štát by urobil opatrenia nutné na ich vyriešenie. Oživujete povesti o zvýšení imania... Nie, istotne nie! Iba tvrdím, že v príhodnom okamihu urobíme adekvátne opatrenia. Ak to bude potrebné...“

- 7 V ten istý deň S & P uverejnila tlačovú správu v tomto znení:

„FT by mohla mať isté ťažkosti s refinancovaním dlhov splatných v roku 2003. Vyjadrenie [francúzskeho] štátu však podporuje zaradenie FT do [bezpečného] investičného radu... Francúzsky štát, ktorý vlastní v [spoločnosti FT] 55 % [podiel], sa pre [S & P] jasne vyslovil, že sa bude správať ako obozretný investor a keď bude mať FT ťažkosti, prijme adekvátne opatrenia. Dlhodobý rating [spoločnosti FT] znížený na BBB-...“

- 8 Dňa 12. septembra 2002 francúzske orgány oznámili, že prijali demisiu predsedu predstavenstva a generálneho riaditeľa spoločnosti FT.
- 9 Dňa 13. septembra 2002 FT zverejnila svoj polročný finančný výkaz, ktorý potvrdzoval, že k 30. júnu 2002 sa jej vlastné konsolidované finančné prostriedky dostali do záporu vo výške 440 miliónov eur a jej čisté zadlženie dosahovalo 69,69 miliardy eur, z čoho dlh na dlhopisoch so splatnosťou v rokoch 2003 až 2005 predstavoval 48,9 miliardy eur. Podľa tohto polročného finančného výkazu obrat spoločnosti FT vykazoval nárast o 10 % v porovnaní s rovnakým posudzovaným obdobím v roku 2001, pričom prevádzkový zisk pred započítaním amortizácie predstavoval 6,87 miliardy eur, teda nárast o 13,3 % podľa existujúcich údajov a o 9,8 % podľa približných údajov, a prevádzkový zisk predstavoval 3,18 miliardy eur s nárastom podľa približných údajov o 15 %. Zisk po odpočítaní finančných nákladov (1,75 miliardy eur), avšak ešte pred započítaním daní, akcií a menšinových podielov, okrem mimoriadnych položiek, bol 718 miliónov eur oproti 271 miliónom eur k 30. júnu 2001. Voľný prevádzkový tok peňažných prostriedkov predstavoval 3,6 miliardy eur, t. j. nárast o 15 % v porovnaní s prvým polrokom 2001.
- 10 V tlačovej správe o finančnej situácii spoločnosti FT z 13. septembra 2002 francúzske orgány vyhlásili:
- „Po mimoriadnych stratách konštatovaných v prvom polroku naráža [FT] na problém nedostatku vlastného imania. Takáto finančná situácia oslabuje potenciál [spoločnosti FT]. [Francúzska] vláda je teda odhodlaná prevziať zodpovednosť v plnom rozsahu... Vzhľadom na novú situáciu vzniknutú následkom výrazného zhoršenia stavu účtov [predseda predstavenstva a generálny riaditeľ spoločnosti FT] navrhol [francúzskej] vláde svoje odstúpenie, pričom vláda s tým súhlasila. Odstúpenie nadobudne účinnosť na zasadnutí predstavenstva, ktoré sa bude konať v najbližších týždňoch a počas ktorého bude predstavený nový predseda predstavenstva... Nový predseda bezodkladne navrhne predstavenstvu plán oživenia účtov, ktorý by umožnil oddĺženie [spoločnosti FT] a obnovu jej finančnej štruktúry so zreteľom na strategické ciele. [Francúzsky] štát podporí [spoločnosť FT] pri realizácii tohto plánu a prispeje k veľmi výraznému zvýšeniu vlastného imania [spoločnosti FT] v časovom rozpätí a za podmienok, ktoré sa určia so zreteľom na trhové podmienky. Od tohto okamihu urobí [francúzsky] štát v prípade potreby opatrenia, ktoré [spoločnosti FT] umožnia vyhnúť sa akémukoľvek problému s financovaním.“
- 11 V ten istý deň agentúra Moody's zmenila perspektívu dlhu spoločnosti FT z negatívnej na stabilnú v tlačovej správe, v ktorej sa najmä uvádzalo:
- „Dôvera Moody's sa posilnila vďaka vyhláseniu [francúzskej] vlády, ktorá znova potvrdila svoju silnú podporu [spoločnosti FT]. Aj keď obava Moody's, čo sa týka celkovej úrovne finančného rizika a predovšetkým nízkej likvidity [spoločnosti FT], pretrváva, Moody's začala viac veriť tomu, že francúzska vláda [podporí spoločnosť FT] v prípade, že sa... dostane do ťažkostí v súvislosti so splatením svojho dlhu.“
- 12 Dňa 2. októbra 2002 bol vymenovaný nový predseda predstavenstva a generálny riaditeľ spoločnosti FT. Tlačová správa, ktorá informovala o tomto vymenovaní, znela:
- „Na základe návrhu predstavenstva [spoločnosti FT] sa Rada ministrov rozhodla vymenovať... [nového predsedu predstavenstva a generálneho riaditeľa spoločnosti FT]. Nový predseda ihneď zabezpečí výkon auditu [spoločnosti FT], ktorého výsledky budú predstavenstvu oznámené v nadchádzajúcich týždňoch a z ktorého bude vychádzať plán finančného oživenia a strategického rozvoja na zníženie dlhu [spoločnosti FT] so zreteľom na jej strategické ciele. V tomto ohľade získa [nový predseda predstavenstva a generálny riaditeľ spoločnosti FT] podporu zo strany štátu ako akcionára, ktorý je pripravený prevziať svoju zodpovednosť v plnom rozsahu. [Francúzsky] štát poskytne pomoc pri realizácii akcií na oživenie a prispeje k zvýšeniu vlastného imania [spoločnosti FT] podľa pravidiel,

ktoré sa určia v úzkej spolupráci s predsedom predstavenstva [spoločnosti FT] a predstavenstvom. Ako už bolo uvedené, [francúzsky] štát urobí v prípade potreby v medziobdobí opatrenia, ktoré [FT] umožnia vyhnúť sa akémukoľvek problému s financovaním.“

- 13 Dňa 19. novembra 2002 francúzske orgány zaslali Komisii Európskych spoločenstiev „oznámenie“, ktoré jednak opisuje aktuálnu finančnú situáciu spoločnosti FT, pričom sa v ňom zdôrazňuje, že „jej operačné výkony [boli] výborné“, a jednak informuje o ich úmysle zúčastniť sa na rekapitalizácii spoločnosti FT za trhových podmienok, pričom vysvetľujú, akým spôsobom prispajú k realizácii plánu oživenia spoločnosti FT. V tomto oznámení francúzske orgány predovšetkým spresnili, že:

„S cieľom poskytnúť [spoločnosti FT] potrebnú úroveň riadenia, aby sa čo najlepšie a v čo najvýhodnejšom čase presadila na trhu, [francúzsky] štát je pripravený čo najskôr sa podieľať na zvýšení základného imania formou akcionárskej pôžičky, ktorá v okamihu predaja nových akcií bude mať podobu základného imania. Výška tejto pôžičky bude zodpovedať úplnej alebo čiastočnej účasti [francúzskeho] štátu na budúcom zvýšení základného imania a môže dosiahnuť 9 [miliárd eur]. Tento úver bude dočasný a jeho konverzia sa musí uskutočniť prostredníctvom akcií. Použije sa len v prípade potreby [spoločnosti FT]. Tento úver bude navyše úročený za aktuálne platných trhových podmienok a úroky budú zahrnuté do základného imania.

[Francúzsky] štát na svoju účasť na pláne oživenia [spoločnosti FT] hodlá využiť ERAP, [francúzsky] verejný priemyselný a obchodný podnik, ktorý poskytne [spoločnosti FT] akcionársku pôžičku a predpokladá sa, že po tom, čo bude táto pôžička zmenená na základné imanie, sa stane dôležitým akcionárom [spoločnosti FT]. Keďže verejná účasť tohto verejného inštitútu v [spoločnosti FT] bude predstavovať jeho aktíva, dlhy z dlhopisov budú jeho pasíva. Výber ERAP-u odráža vôľu [francúzskeho] štátu jasne určiť schválené úsilie týkajúce sa štátneho majetku tým, že ho zadeli poverenej organizácii.“

- 14 Na zasadnutí predstavenstva spoločnosti FT 4. decembra 2002 nové vedenie spoločnosti FT predložilo akčný plán s názvom „Ambition France Télécom 2005“ (ďalej len „plán Ambition 2005“) predovšetkým s cieľom vyvážiť bilanciu podniku na základe zvýšenia jeho imania vo výške 15 miliárd eur.
- 15 Predloženie plánu Ambition 2005 sprevádzala tlačová správa ministra hospodárstva zo 4. decembra 2002 (ďalej len „oznámenie zo 4. decembra 2002“), ktorá znie:

„Minister hospodárstva... potvrdzuje, že [francúzsky] štát bude podporovať akčný plán schválený predstavenstvom [spoločnosti FT] 4. decembra [2002]. 1. Skupina [FT] je súdržnou priemyselnou skupinou, ktorej výkonnosť je pozoruhodná. V súčasnosti však [FT] musí riešiť problém nevyváženej finančnej štruktúry, nedostatku vlastného imania a nedostatku strednodobých zdrojov. Takáto situácia je výsledkom neúspešných, zle spravovaných investícií realizovaných v minulých obdobiach, splasnutia telekomunikačnej „bublíny“ a vo všeobecnosti je výsledkom obratu na trhoch. Túto situáciu ešte zhoršila skutočnosť, že [FT] nemala inú možnosť financovania svojho rozvoja než zadlžením. 2. [Francúzsky] štát, ktorý je väčšinovým akcionárom, požiadal nové vedenie podniku, aby obnovilo finančnú rovnováhu [spoločnosti FT] pri zachovaní integrity skupiny... 3. So zreteľom na akčný plán vypracovaný vedením podniku a perspektívy návratnosti investície sa [francúzsky] štát bude podieľať na zvýšení vlastného imania o 15 miliárd eur v pomere zodpovedajúcom jeho podielu na imaní, čo predstavuje investíciu 9 miliárd eur. [Francúzsky] štát ako akcionár mieni takýmto spôsobom konať ako obozretný investor. [FT] musí stanoviť pravidlá a časový harmonogram zvýšenia svojho vlastného imania. [Francúzska] vláda má záujem na tom, aby táto operácia prebehla s maximálnym možným ohľadom na situáciu akcionárov jednotlivcov a akcionárov zamestnancov [spoločnosti FT]. S cieľom umožniť [spoločnosti FT] uskutočniť operáciu na trhu v čo najpríhodnejšom okamihu je štát pripravený uvažovať o svojej účasti na zvýšení vlastného imania poskytnutím [spoločnosti FT] dočasného úveru úročeného za trhových podmienok. 4. Celý podiel [francúzskeho] štátu v [spoločnosti FT] sa prevedie na ERAP... Tento podnik sa zadlží na finančných trhoch z dôvodu financovania podielu [francúzskeho] štátu na zvýšení vlastného imania [spoločnosti FT].“

- 16 V dňoch 11. a 12. decembra 2002 FT začala s dvomi po sebe nasledujúcimi emisiami dlhopisov v celkovej výške 2,9 miliardy eur.
- 17 Dňa 20. decembra 2002 ERAP zaslal spoločnosti FT parafovaný a podpísaný návrh zmluvy o akcionárskej pôžičke (ďalej len „návrh akcionárskej pôžičky“). FT tento návrh zmluvy nepodpísala a akcionárska pôžička nebola nikdy poskytnutá.
- 18 Dňa 15. januára 2003 si FT požičala vo forme emisií dlhopisov celkovú sumu 5,5 miliardy eur. Na tieto dlhopisové pôžičky sa nevzťahovala žiadna štátna zábezpeka ani záruka.
- 19 Dňa 10. februára 2003 FT predĺžila splatnosť časti združenej pôžičky vo výške 15 miliárd eur.
- 20 Dňa 4. marca 2003 sa začalo so zvyšovaním vlastného imania podľa plánu Ambition 2005. Dňa 24. marca 2003 FT uskutočnila zvýšenie základného imania o 15 miliárd eur. Francúzsky štát na túto operáciu prispel sumou 9 miliárd eur v pomere k svojmu podielu na základnom imaní FT. Sumu vo výške 6 miliárd eur zabezpečilo bankové odborové združenie zložené z 21 bánk. Táto operácia sa skončila 11. apríla 2003.
- 21 FT uzavrela účtovné obdobie 2002 so stratou približne 21 miliárd eur a čistým finančným dlhom takmer 68 miliárd eur. Účtovná závierka za rok 2002, ktorú FT zverejnila 5. marca 2003, vykazovala zvýšenie obratu o 8,4 %, prevádzkového zisku pred započítaním amortizácie o 21,1 % a prevádzkového zisku o 30,9 %. K 14. aprílu 2003 francúzsky štát vlastnil 58,9 % základného imania FT, z čoho 28,6 % prostredníctvom ERAP-u.

Správne konanie a sporné rozhodnutie

- 22 Dňa 4. decembra 2002 Francúzska republika oznámila Komisii podľa článku 88 ods. 3 ES a článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) finančné opatrenia stanovené plánom Ambition 2005, vrátane návrhu akcionárskej pôžičky.
- 23 Dňa 22. januára 2003 sa Bouygues SA a Bouygues Télécom SA (spolu ďalej len „spoločnosti Bouygues“), dve spoločnosti založené podľa francúzskeho práva, pričom Bouygues Télécom SA vykonáva aktívnu činnosť na francúzskom trhu mobilných telefónov, obrátili na Komisiu so sťažnosťou týkajúcou sa pomoci, ktorú francúzsky štát údajne poskytol spoločnosti FT v rámci jej vyrovnávania dlhov. Táto sťažnosť sa týkala jednak najmä oznámenia o poskytnutí investície zo strany francúzskeho štátu vo výške 9 miliárd eur a jednak vyhlásení z 12. júla, 13. septembra a 2. októbra 2002 (ďalej len „vyhlásenia prijaté od júla 2002“).
- 24 Komisia listom z 31. januára 2003 informovala Francúzsku republiku o svojom rozhodnutí začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, a to najmä v súvislosti s finančnými opatreniami, ktoré vykonal francúzsky štát na podporu spoločnosti FT (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) (Ú. v. EÚ C 57, 2003, s. 5). Komisia vyzvala dotknuté strany, aby k daným opatreniam predložili svoje pripomienky.
- 25 Dňa 3. augusta 2004 Komisia doručila francúzskym orgánom sporné rozhodnutie.
- 26 V odôvodnení 185 uvedeného rozhodnutia, ktoré sa nachádza v časti 6 tohto rozhodnutia, nazvanej „Predmet tohto rozhodnutia“, Komisia najmä uviedla, že oznámené opatrenia nemožno analyzovať „bez zohľadnenia vyhlásení [francúzskej] vlády z júla až decembra 2002“. Týmito vyhláseniami totiž francúzske orgány vyjadrili svoju vôľu prijať vhodné opatrenia na vyriešenie finančných problémov spoločnosti FT. Návrh akcionárskej pôžičky je uskutočnením ich predtým vyjadreného zámeru.

27 V odôvodnení 186 sporného rozhodnutia Komisia uviedla:

„V tomto prípade Komisia konštatuje, že opatreniam z decembra 2002, ktorých sa oznámenie týka, predchádzalo viacero vyhlásení a opatrení francúzskych orgánov z obdobia od júla [2002]. Tieto vyhlásenia a opatrenia umožňujú na jednej strane lepšie pochopiť dôvody a dosah opatrení z decembra [2002]. Na druhej strane mali predchádzajúce oznámenia a opatrenia istotne dopad na to, ako trhy a hospodárske subjekty vnímali situáciu [spoločnosti] FT v [decembri 2002]. Keďže samotné správanie hospodárskych subjektov bolo zasa ovplyvnené správaním štátu, nie je objektívnym parametrom vhodným na posúdenie správania štátu. Preto je teda potrebné vziať tieto predchádzajúce intervencie do úvahy pri analýze existencie podpôr v... opatreniach [z decembra 2002].“

28 V odôvodnení 187 sporného rozhodnutia Komisia uviedla, že je totiž možné analyzovať vyhlásenia a postupné opatrenia francúzskych orgánov od júla 2002 ako „celok, ktorého okamihom konkretizovania sú vraj decembrové opatrenia [ktorého výsledkom sú opatrenia z decembra 2002 – *neoficiálny preklad*]“.

29 V odôvodneniach 188 až 191 sporného rozhodnutia Komisia uviedla:

„(188) Analýza tohto prípadu napovedá na prvý pohľad o časovom posune medzi výhodami pre firmu, ktoré boli osobitne naznačené v... [júli 2002] a potenciálnym vynaložením štátnych zdrojov, ktorý bol jasnejšie naznačený v... [decembri 2002]. Vyhlásenia ministra hospodárstva... by sme totiž mohli kvalifikovať ako pomoc vtedy, keby mali nepochybne účinok na trhy a poskytli by [spoločnosti FT] zvýhodnenie. Nebude však jednoduché jednoznačne určiť, či vyhlásení[e] z [12.] júla 2002 mohl[o] byť aspoň potenciálne záväzkom na poskytnutie štátnych zdrojov. ...

(189) V tomto prípade však Komisia nemá k dispozícii dostatok základných informácií, aby mohla nevyvrátiteľne dokázať existenciu podpory na základe novátorskej tézy. Na druhej strane sa nazdáva, že môže dokázať existenciu prvkov podpory tradičnejším prístupom, vychádzajúc z... vyhlásení [z decembra 2002], ktoré boli úradne oznámené.

(190) Existencia záväzku poskytnutia štátnych zdrojov je totiž v... [decembri 2002] jasná. V decembri [2002] je evidentná aj existencia zvýhodnenia [spoločnosti FT], ak sa zohľadní dopad vyhlásení a predbežných opatrení na trhy.

(191) Z tohto hľadiska nemožno ‚zásadou súkromného investora v trhovej ekonomike‘ odôvodňovať uvedenú intervenciu [z decembra 2002], ako to majú v úmysle francúzske orgány, pretože správanie hospodárskych subjektov bolo v decembri jasne ovplyvnené predbežnými praktikami a vyhláseniami vlády od júla [2002]. Ak aj možno pochybovať o tom, či bol[o] vyhlásenie [z 12.] júla [2002] dosť konkrétne, aby mohl[o] byť ako také podpor[ou], niet žiadnych pochybností o tom, že uvedené vyhlásení[e] stačil[o] na ‚nakazenie‘ vnímania zo strany trhov a na ovplyvnenie neskoršieho správania hospodárskych subjektov [že uvedené vyhlásenie stačilo na to, aby ‚nakazilo‘ vnímanie zo strany trhov a ovplyvnilo neskoršie správanie hospodárskych subjektov – *neoficiálny preklad*]. Ak platí práve tento prípad, takéto správanie hospodárskych subjektov nemožno považovať za neutrálne východisko pri posudzovaní správania [francúzskeho] štátu. Predpoklad založený na zásade ‚súkromného investora v trhovej ekonomike‘ sa teda nemôže opierať o situáciu na trhu, aká bola v decembri [2002], ale logicky musí vychádzať zo situácie na trhu, ktorá nebola ovplyvnená dopadom predbežných vyhlásení.“

30 Komisia po tom, čo konštatovala, že výhoda poskytnutá spoločnosti FT narušila alebo hrozila narušením hospodárskej súťaže a mohla by narušiť obchod medzi členskými štátmi (odôvodnenia 198 až 201 sporného rozhodnutia), v časti 8 sporného rozhodnutia, nazvanej „Zásada uvedomelého [obozretného – *neoficiálny preklad*] súkromného investora“, preskúmala otázku, či táto zásada bola dodržaná s prihliadnutím na všetky vyhlásenia francúzskych orgánov v mesiacoch, ktoré predchádzali

predložení návrhu akcionárskej pôžičky (odôvodnenia 203 až 230 sporného rozhodnutia). Zo znenia týchto vyhlásení a ich účinku na trh totiž vyplýva, že francúzsky štát sa rozhodol podporiť spoločnosť FT už v júli 2002 (odôvodnenie 203 sporného rozhodnutia).

- 31 Komisia, ktorá vychádzal najmä zo správy z 28. apríla 2004, v ktorej bol konštatovaný neprirodzený a nie zanedbateľný nárast hodnoty akcií a dlhopisov spoločnosti FT v nadväznosti na vyhlásenie z 12. júla 2002, z tlačovej správy S & P z toho istého dňa, ako aj zo správy Deutsche Bank z 22. júla 2002, dospela k záveru, že „trh považoval vyhlásenia [francúzskych orgánov] za stratégiu dôveryhodného záväzku [francúzskeho] štátu podporiť [spoločnosť] FT“ (odôvodnenia 220 a 221 sporného rozhodnutia).
- 32 V odôvodnení 222 sporného rozhodnutia Komisia ďalej uviedla, že tieto vyhlásenia mali na trh veľmi silné účinky. Prispeli totiž k opätovnému získaniu dôvery finančných trhov a boli určujúcim faktorom udržiavania ratingu spoločnosti FT v investičnom rade. Zníženie tohto ratingu by viedlo k nepravdepodobnosti akéhokoľvek návrhu akcionárskej pôžičky a určite by spôsobilo jeho oveľa väčšiu nákladovosť.
- 33 Podľa Komisie „skutočnosť, že opatrenia oznámené v decembri [2002] prijaté samostatne môžu vyvolať dojem celkom racionálnych operácií, nič nemení na tom, že správanie hospodárskych subjektov v decembri bolo evidentne ovplyvnené krokmi a vyhláseniami [francúzskeho] štátu formulovanými predbežne a hlavne od júla 2002, ktoré boli vyjadrením zámeru [francúzskeho] štátu vyriešiť problémy s financovaním [spoločnosti FT]“ (odôvodnenie 225 sporného rozhodnutia). V tomto zmysle je rozhodnutie francúzskych orgánov predvídať rekapitalizáciu spoločnosti FT na základe poskytnutia úverovej linky v konečnom dôsledku výsledkom ich vyhlásení (odôvodnenie 226 sporného rozhodnutia).
- 34 Podľa Komisie nie je rozhodujúce, že rekapitalizácia spoločnosti FT, ktorá sa uskutočnila v apríli 2003, bola úspešná a že akcionárska pôžička nebola nikdy poskytnutá. Pri uplatnení kritéria obozretného súkromného investora treba totiž vychádzať z informácií, ktoré má investor k dispozícii v okamihu prijímania rozhodnutia investovať. Navyše vzhľadom na to, že vyhlásenia francúzskych orgánov ovplyvnili trh a správanie hospodárskych subjektov, Komisia „nemôže pri posudzovaní správania štátu vychádzať zo správania ostatných hospodárskych subjektov a takto uplatniť kritérium spoluúčasti“. Podľa Komisie totiž „júlové vyhlásenia [francúzskeho] štátu, že urobí všetko pre to, aby [FT] prekonal[a] svoje problémy s financovaním, ktoré neskôr zopakoval, skresľujú moment spoluúčasti, pretože k súkromným investorom nemožno ešte pristupovať tak, ako keby sa rozhodovali iba na základe situácie [spoločnosti FT], a to nezávisle od toho, či tieto vyhlásenia [zahŕňajú] štátnu pomoc alebo nie“. Uplatnenie zásady obozretného súkromného investora v trhovej ekonomike nemôže vychádzať zo situácie na trhu v decembri 2002, ale logicky sa musí opierať „o situáciu na trhu neovplyvnenom skoršími vyhláseniami a verejnými oznámeniami“ (odôvodnenie 227 sporného rozhodnutia).
- 35 „Zdá sa“ však, že ak sa predmetné rozhodnutia investovať preskúmajú v kontexte situácie pred júlom 2002, tieto rozhodnutia nerespektujú uvedenú zásadu (odôvodnenie 228 napadnutého rozhodnutia). V uvedenom čase sa FT nachádzala v ťažkej ekonomickej situácii a stratila dôveru trhov, pričom francúzske orgány v tom čase ešte neprijali žiadne opatrenia na zlepšenie riadenia spoločnosti FT a jej výsledkov ani neobjednali hĺbkový audit ani nevytvorili nový manažment ani nepripravili žiaden plán na ozdravenie podniku. Za týchto okolností bolo „nepravdepodobné, že by súkromný investor urobil od júla 2002 podobné vyhlásenia ako vyhlásenia francúzskej vlády, ktorými vláda z čisto ekonomického hľadiska vystavila skúške svoju dôveryhodnosť a dobrú povesť a z právneho hľadiska sa vtedy v každom prípade zaviazala finančne podporiť [spoločnosť FT]“. Takýmto správaním by takýto investor zobral na seba veľmi veľké riziko vo vzťahu k spoločnosti FT bez akejkolvek náhrady. Pritom ani hlavný akcionár, ktorý by mal vtedy rovnaké informácie, akými disponovali v tom čase francúzske orgány, by v júli 2002 neurobil vyhlásenia na podporu spoločnosti FT bez toho, aby predtým uskutočnil hĺbkový audit jej finančnej situácie a prijal nutné opatrenia na ozdravenie podniku, aby

mohol posúdiť riziko a perspektívy zisku, ktoré takýto záväzok prináša. Takýto hlavný akcionár by v každom prípade potreboval účasť finančných trhov na to, aby mohol ozdraviť situáciu spoločnosti FT. Uvedené trhy však „neboli vtedy ochotné investovať alebo poskytnúť [spoločnosti] FT veľký úver“ (odôvodnenie 229 sporného rozhodnutia).

- 36 Podľa Komisie „je len málo pravdepodobné, že by uvedomelý [obozretný – *neoficiálny preklad*] súkromný investor nachádzajúci sa v rovnakej situácii ako francúzsky štát bol býval urobil v júli 2002 vyhlásenia o podpore v prospech [spoločnosti] FT vzhľadom na ekonomickú situáciu [spoločnosti] FT a v tomto smere na nedostatok jasných a úplných informácií“. Ešte menej pravdepodobné je to, že by obozretný súkromný investor „poskytol akcionársku pôžičku a tým by na seba zobral veľmi veľké finančné riziko“ (odôvodnenie 229 sporného rozhodnutia).
- 37 Komisia na základe všetkých uvedených skutočností dospela k záveru, že „[kritérium] uvedomelého [obozretného – *neoficiálny preklad*] súkromného investora v trhovom hospodárstve nebol[o] splnen[é]“, a že „výhoda poskytnutá [spoločnosti] FT formou návrhu akcionárskej pôžičky – ktorý bol preskúmaný z hľadiska predbežných vyhlásení a intervencií francúzskych orgánov – [bola] štátnou pomocou, hoci rozsah výhody sa [dal] len ťažko vyčíslieť“ (odôvodnenie 230 sporného rozhodnutia).
- 38 Článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje, že „akcionárska pôžička, ktorú [francúzsky štát] poskytol [spoločnosti FT] v decembri 2002 vo forme úverovej linky vo výške 9 miliárd eur v spojitosti s vyhláseniami... [poskytnutými] od júla 2002 je štátnou pomocou, ktorá nie je zlučiteľná so spoločným trhom“.

Predchádzajúce súdne konania

- 39 Návrhmi doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. októbra 2004 (vec T-425/04), 5. novembra 2004 (vec T-444/04) a 9. novembra 2004 (vec T-450/04) Francúzska republika, FT a spoločnosti Bouygues podali každá jednotlivo žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia sporného rozhodnutia v celom rozsahu. Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. novembra 2004 (vec T-456/04) Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom) (Francúzske združenie prevádzkovateľov sietí a telekomunikačných služieb) podalo žalobu, ktorou sa domáhalo zrušenia článku 2 tohto rozhodnutia.
- 40 Rozsudkom z 21. mája 2010, Francúzsko/Komisia (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216), Všeobecný súd jednak zrušil článok 1 sporného rozhodnutia a jednak rozhodol, že konanie o návrhoch na zrušenie článku 2 tohto rozhodnutia sa zastavuje.
- 41 Konkrétne v bode 298 uvedeného rozsudku Všeobecný súd usúdil, že Komisia nepreukázala, že oznámenie zo 4. decembra 2002 zahŕňalo prevod štátnych prostriedkov.
- 42 Navyše, pokiaľ ide o návrh akcionárskej pôžičky, Všeobecný súd v bode 299 uvedeného rozsudku usúdil, že vzhľadom na to, že Komisia dostatočne neurčila výhodu vyplývajúcu z tohto návrhu, nemôže vôbec prijať záver o existencii prevodu štátnych prostriedkov súvisiaceho s touto výhodou.
- 43 Návrhmi doručenými do kancelárie Súdneho dvora 4. a 3. augusta 2010 spoločnosti Bouygues (vec C-399/10 P) a Komisia (vec C-401/10 P) podali odvolanie proti rozsudku z 21. mája 2010, Francúzsko/Komisia (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216).
- 44 Rozsudkom z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, ďalej len „rozsudok Bouygues“, EU:C:2013:175), Súdny dvor zrušil rozsudok z 21. mája 2010, Francúzsko/Komisia (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216),

a vrátil veci T-425/04, T-444/04 a T-450/04 Všeobecnému súdu, aby rozhodol o žalobných dôvodoch a predložených návrhoch, o ktorých Súdny dvor nerozhodol, pričom rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

- 45 V tejto súvislosti Súdny dvor najskôr v bode 76 rozsudku Bouygues konštatoval, že Komisia sa v spornom rozhodnutí nevyjadrila k tvrdeniu spoločností Bouygues nachádzajúcemu sa v ich sťažnosti z 22. januára 2003, podľa ktorého vyhlásenia prijaté od júla 2002 predstavujú samy osebe štátnu pomoc. Súdny dvor v bodoch 73 až 75 uvedeného rozsudku predovšetkým uviedol, že tieto vyhlásenia boli zohľadnené len v rozsahu, v akom boli objektívne relevantné na posúdenie návrhu akcionárskej pôžičky, a Komisia ich teda skúmala len v rozsahu, v akom tvorili kontext konštatovanej pomoci.
- 46 Súdny dvor preto v bode 77 rozsudku Bouygues vyhlásil, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 128 a 131 rozsudku z 21. mája 2010, Francúzsko/Komisia (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216), rozhodol, že článok 1 sporného rozhodnutia zahŕňa odmietnutie Komisie kvalifikovať vyhlásenia prijaté od júla 2002 ako štátnu pomoc. Neexistenciu stanoviska Komisie v súvislosti s kvalifikáciou týchto samotných vyhlásení ako štátnej pomoci po podaní sťažnosti spoločností Bouygues totiž nemožno samu osebe stotožňovať s rozhodnutím, ktorým sa zamietajú návrhy týchto sťažovateľov.
- 47 Súdny dvor následne v bodoch 103 a 104 rozsudku Bouygues rozhodol, že keďže štátne zásahy majú rôzne formy a musia sa posúdiť na základe svojich účinkov, nemožno vylúčiť, že na účely uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa viacero po sebe nasledujúcich zásahov štátu musí považovať za jediný zásah. K tomu môže dôjsť predovšetkým vtedy, ak po sebe nasledujúce zásahy medzi sebou vykazujú tak úzke väzby, a to najmä z hľadiska ich časového rozvrhnutia, ich cieľa a situácie podniku v okamihu týchto zásahov, že ich nemožno od seba oddeliť.
- 48 Súdny dvor v bode 105 rozsudku Bouygues dospel k záveru, že Všeobecný súd sa tým, že usúdil, že bolo nevyhnutné zistiť zníženie štátneho rozpočtu alebo dostatočne konkrétne hospodárske riziko výdavkov zatažujúcich tento rozpočet, ktoré úzko súvisí s konkrétnou výhodou vyplývajúcou buď z oznámenia zo 4. decembra 2002 alebo z návrhu akcionárskej pôžičky alebo tejto výhode zodpovedá alebo je jej následkom, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, lebo uplatnil kritérium, ktoré mohlo od začiatku vylúčiť, aby sa tieto zásahy štátu mohli v závislosti od väzieb medzi nimi a ich účinkov považovať za jediný zásah.
- 49 Súdny dvor napokon usúdil, že mal k dispozícii všetky informácie potrebné na konečné rozhodnutie jednak o návrhu na zrušenie článku 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom ide o odmietnutie Komisie kvalifikovať vyhlásenia prijaté od júla 2002 ako štátnu pomoc vo veci T-450/04, a jednak o druhej časti druhého žalobného dôvodu a o treťom žalobnom dôvode, ktoré Francúzska republika a FT uviedli na podporu svojich žalôb vo veciach T-425/04 a T-444/04, v rozsahu, v akom táto časť a tento dôvod smerovali proti konštatovaniu existencie výhody poskytnutej spoločnosti FT zo strany francúzskeho štátu, ktoré bolo vykonané v spornom rozhodnutí.
- 50 Čo sa týka prvého prípadu, Súdny dvor v bode 118 rozsudku Bouygues usúdil, že žalobné dôvody vo veci T-450/04 smerujúce k zrušeniu článku 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia odmietla kvalifikovať vyhlásenia prijaté od júla 2002 ako štátnu pomoc, sú preto neúčinné.
- 51 Čo sa týka druhého prípadu, Súdny dvor v bodoch 129 až 131 rozsudku Bouygues na základe niektorých častí odôvodnení 194 a 196 sporného rozhodnutia dospel k záveru, že Komisia sa domnievala, že oznámenie zo 4. decembra 2002 a návrh akcionárskej pôžičky, ktoré sú posudzované spoločne, poskytujú výhodu zahŕňajúcu záväzok poskytnutia štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a že táto inštitúcia správne preskúmala obe tieto opatrenia, keďže bolo zrejmé, že prvé opatrenie nemožno oddeliť od druhého opatrenia.

- 52 Naproti tomu Súdny dvor v bodoch 140 a 141 rozsudku Bouygues konštatoval, že v spore nebolo možné rozhodnúť, pokiaľ ide najmä o druhý a tretí žalobný dôvod uvedený Francúzskou republikou a spoločnosťou FT, keďže tieto žalobné dôvody smerovali proti uplatneniu kritéria obozretného súkromného investora Komisiou.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 53 Po vyhlásení rozsudku Bouygues boli veci T-425/04 RENV, T-444/04 RENV a T-450/04 RENV pridelené šiestej rozšírenej komore Všeobecného súdu.
- 54 Listom z 22. júla 2013 France Télécom informovala Všeobecný súd, že 1. júla 2013 došlo k zmene jej obchodného názvu na Orange.
- 55 Uzneseniami predsedu šiestej rozšírenej komory Všeobecného súdu z 27. júna 2014 jednak spoločnosti Bouygues boli vymazané vo veci T-444/04 RENV ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Komisie a jednak vec T-450/04 RENV bola vymazaná z registra Všeobecného súdu, keďže tieto spoločnosti vzali späť svoj návrh na vstup do konania ako vedľajší účastníci a vzali späť aj svoje žaloby.
- 56 Uznesením predsedu šiestej rozšírenej komory Všeobecného súdu z 15. júla 2014 boli veci T-425/04 RENV a T-444/04 RENV spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 57 Francúzska republika podporovaná Spolkovou republikou Nemecko vo veci T-425/04 RENV a Orange vo veci T-444/04 RENV navrhli, aby Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 58 V týchto veciach Komisia navrhla, aby boli žaloby zamietnuté ako nedôvodné a aby bola Francúzskej republike a spoločnosti Orange uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Na pojednávaní 24. septembra 2014 Komisia tiež navrhla, aby bola žaloba vo veci T-444/04 RENV zamietnutá ako neprípustná.
- 59 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd najskôr zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou vo veci T-444/04 RENV z dôvodu, že Orange mala naďalej skutočne existujúci záujem na zrušení článku 1 sporného rozhodnutia.
- 60 Následne preskúmal návrh na zrušenie článku 1 sporného rozhodnutia. V rámci tohto preskúmania Všeobecný súd na jednej strane zamietol prvé žalobné dôvody, ktoré sa zakladali na porušení podstatných formálnych náležitostí a práva na obranu. Na druhej strane Všeobecný súd preskúmal spoločne druhý a tretí žalobný dôvod, ktoré sa zakladali na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach, pokiaľ ide o uplatnenie kritéria obozretného súkromného investora, pričom týmto žalobným dôvodom vyhovel. V dôsledku toho zrušil uvedený článok 1.
- 61 Všeobecný súd usúdil, že za týchto podmienok sa konanie o návrhoch Francúzskej republiky a spoločnosti Orange smerujúcich k zrušeniu článku 2 sporného rozhodnutia zastavuje.
- 62 Napokon vzhľadom na tieto posúdenia Všeobecný súd rozhodol, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť osem desatín trov konania, ktoré vynaložili Francúzska republika a Orange.

Návrhy účastníkov konania

- 63 Komisia predovšetkým navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bol zrušený článok 1 sporného rozhodnutia a bola Komisii uložená povinnosť znášať jej vlastné trovy konania, ako aj povinnosť nahradiť osem desiatin trov konania, ktoré vynaložili Francúzska republika a Orange vo veciach T-425/04 a T-444/04,
 - zamietol žaloby Francúzskej republiky a spoločnosti Orange vo veciach T-425/04 a T-444/04 a
 - uložil Francúzskej republike a spoločnosti Orange povinnosť znášať trovy konania.
- 64 Subsidiárne táto inštitúcia navrhuje, aby Súdny dvor vrátil veci T-425/04 a T-444/04 Všeobecnému súdu a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 65 Orange a predovšetkým Francúzska republika navrhujú, aby bolo odvolanie zamietnuté a aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania.
- 66 Subsidiárne za predpokladu, že by mal Súdny dvor zrušiť napadnutý rozsudok, Francúzska republika navrhuje vrátiť vec T-425/04 RENV Všeobecnému súdu, aby rozhodol o prvej časti druhého žalobného dôvodu, ako aj o treťom a štvrtom žalobnom dôvode.
- 67 Tento členský štát ďalej subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor vyhovel uvedenej časti žalobného dôvodu a uvedeným žalobným dôvodom a aby Komisii uložil povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 68 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza štyri odvolacie dôvody založené po prvé na porušení povinnosti odôvodnenia, po druhé na siedmich rôznych porušeníach článku 107 ods. 1 ZFEÚ, po tretie na prekročení právomoci súdneho preskúmania, po štvrté na nesprávnom výklade alebo dokonca skreslení sporného rozhodnutia.
- 69 Orange spochybňuje prípustnosť prvého a druhého odvolacieho dôvodu.

O prípustnosti prvého a druhého odvolacieho dôvodu

Argumentácia spoločnosti Orange

- 70 Orange uvádza, že podľa článku 1 sporného rozhodnutia na jednej strane jedinými zásahmi francúzskeho štátu, ktoré možno považovať za jediný zásah posúdený ako štátna pomoc, sú oznámenie zo 4. decembra 2002 a návrh akcionárskej pôžičky a na druhej strane vyhlásenia prijaté od júla 2002 sú v rámci týchto zásahov zohľadnené len ako súvisiaca okolnosť. Takáto bola tiež argumentácia Komisie počas jednotlivých konaní pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom.
- 71 Konkrétne, ako tiež vyplýva z bodu 259 napadnutého rozsudku, Komisia, ktorej sa na túto súvislosť výslovne a konkrétne pýtal Všeobecný súd, nikdy nezašla tak ďaleko, že by tvrdila, že vyhlásenia prijaté od júla 2002 boli podobne ako oznámenie zo 4. decembra 2002 a návrh akcionárskej pôžičky zložkami jediného zásahu posúdeného ako štátna pomoc.

- 72 Za týchto podmienok Orange usudzuje, že prvý a druhý odvolací dôvod treba vyhlásiť za neprípustné, keďže Komisia v týchto odvolacích dôvodoch uvádza nové tvrdenia, ktorými Všeobecnému súdu vytýka, že sa nevyjadril k tomu, či by uvedené vyhlásenia mali byť zahrnuté do okruhu jediného zásahu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 73 Ako vyplýva tak z pripomienok francúzskej vlády, ako aj z bodu 255 napadnutého rozsudku, stačí uviesť, že Komisia pred Všeobecným súdom uviedla argumentáciu, podľa ktorej mali byť vyhlásenia prijaté od júla 2002 zahrnuté do okruhu jediného zásahu na podporu spoločnosti FT, a že táto spoločnosť výslovne odpovedala na túto argumentáciu v bodoch 256 až 261 uvedeného rozsudku.
- 74 Za týchto podmienok musí byť námietka neprípustnosti vznesená spoločnosťou Orange a založená na tom, že uvedená argumentácia je v rámci odvolania nová, zamietnutá.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Argumentácia Komisie

- 75 Komisia na úvod tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil zásady stanovené rozsudkom Bouygues, následne dostatočne neodpovedal na tvrdenia, ktoré Komisia uviedla v rámci konania o vrátení veci, a napokon jeho odôvodnenie obsahovalo rozpory.
- 76 Keď totiž Všeobecný súd v bodoch 185 až 196 napadnutého rozsudku uviedol judikatúru, ktorú považuje za relevantnú vzhľadom na kritérium obozretného súkromného investora, nespomenul rozsudok Bouygues, a nezaoberal sa teda otázkou, či tento rozsudok priniesol spresnenia týkajúce sa rozsahu tohto kritéria.
- 77 Komisia následne dodáva, že vo svojich pripomienkach po vrátení veci vysvetlila dôvod, prečo vyhlásenia prijaté od júla 2002 boli objektívne súčasťou kontextu analýzy návrhu akcionárskej pôžičky a boli s uvedeným návrhom chronologicky, ekonomicky a funkčne prepojené, takže spolu s týmto návrhom predstavovali jediný zásah. Hoci Všeobecný súd v bodoch 255 až 258 napadnutého rozsudku pritom preskúmal niektoré aspekty pojmu jediný zásah, zaoberal sa len sémantickými otázkami, aby sa vyhol skutočnému preskúmaniu argumentácie Komisie.
- 78 Komisia napokon tvrdí, že Všeobecný súd si na jednej strane protirečil, keď v bodoch 219 a 222 napadnutého rozsudku tvrdil, že na účely zistenia, či sa francúzsky štát správal alebo nesprával ako obozretný súkromný investor v trhovom hospodárstve, bolo potrebné premiestniť sa do kontextu decembra 2002, počas ktorého boli prijaté opatrenia finančnej podpory, a tým vylúčiť z tohto kontextu vyhlásenia prijaté od júla 2002, a na druhej strane keď v bodoch 227 a 228 tohto rozsudku tvrdil, že Komisia mohla na účely posúdenia hospodárskej racionality správania francúzskeho štátu zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré charakterizovali tento kontext, vrátane takýchto vyhlásení.

Posúdenie Súdny dvorom

- 79 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu (rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 146 a citovaná judikatúra).

- 80 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá prináleží Všeobecnému súdu podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, neukladá Všeobecnému súdu povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov konania. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania (rozsudok z 8. marca 2016, Grécko/Komisia, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 38).
- 81 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že odôvodnenie uvedené v bodoch 185 až 196, 219, 222, 227, 228 a 255 až 258 napadnutého rozsudku umožňuje dotknutým osobám, a osobitne Komisii, oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytuje dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci tohto odvolania.
- 82 Ako totiž správne tvrdia francúzska vláda a Orange, ani skutočnosť, že Všeobecný súd v pripomenutí judikatúry nachádzajúcej sa v bodoch 185 až 196 napadnutého rozsudku nespomenul rozsudok Bouygues, ani skutočnosť, že po podrobnom preskúmaní vykonanom v bodoch 255 až 258 tohto rozsudku zamietol tvrdenia Komisie, nemôžu samy osebe predstavovať nedostatok odôvodnenia.
- 83 Okrem toho tvrdenie Komisie, podľa ktorého existovali rozpory medzi jednak bodmi 219 až 222 napadnutého rozsudku a jednak bodmi 227 a 228 tohto rozsudku, vychádza z nesprávneho pochopenia týchto bodov. V uvedených bodoch totiž Všeobecný súd iba uviedol, že Komisia nemohla zohľadniť iba samotné vyhlásenia prijatých od júla 2002, s výnimkou ďalších skutočností, ktoré boli relevantné na účely posúdenia.
- 84 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na prekročení právomoci súdneho preskúmania

Argumentácia Komisie

- 85 Svojím tretím odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať v druhom rade, Komisia tvrdí, že kritérium obozretného súkromného investora si vyžaduje komplexné ekonomické posúdenie, v rámci ktorého sa jej priznáva široká miera voľnej úvahy. V dôsledku toho by sa súdne preskúmanie malo v tejto oblasti v zásade obmedziť na overenie existencie zjavného pochybenia v rámci posúdenia skutkových okolností. Konkrétne súdu Európskej únie neprináleží, aby v rámci tohto preskúmania nahradil ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením.
- 86 Podľa Komisie však Všeobecný súd tým, že v bodoch 235 a 236 napadnutého rozsudku potvrdil, že to, ako trh vnímal vyhlásenia prijaté od júla 2002, nebolo v prejednávanej veci relevantné, nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením, hoci mal iba preskúmať, či odôvodnenia 210, 217 a 229 sporného rozhodnutia obsahovali zjavne nesprávne posúdenie.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 87 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pojem štátna pomoc, ako je definovaný v Zmluve o FEÚ, predstavuje právny pojem a má sa vykladať na základe objektívnych kritérií. Z tohto dôvodu musí súd Únie v zásade a s ohľadom tak na konkrétne okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje, ako aj na technickú povahu alebo zložitost' hodnotení uskutočnených Komisiou vykonať celkové preskúmanie, pokiaľ ide o otázku, či opatrenie patrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok z 21. júna 2012, BNP Paribas a BNL/Komisia, C-452/10 P, EU:C:2012:366, bod 100).

- 88 Súdny dvor však rozhodol, že súdne preskúmanie je obmedzené, pokiaľ ide o otázku, či určité opatrenie patrí alebo nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a to v prípade, keď sú posúdenia, ktoré vykonala Komisia, technickej povahy alebo sa vyznačujú zložitou (rozsudok z 21. júna 2012, BNP Paribas a BNL/Komisia, C-452/10 P, EU:C:2012:366, bod 103).
- 89 V tejto súvislosti v prípade, že Komisia musí na účely overenia, či určité opatrenie patrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, uplatniť kritérium obozretného súkromného investora v trhovom hospodárstve, uplatnenie tohto kritéria si vo všeobecnosti vyžaduje, aby Komisia vykonala zložité ekonomické posúdenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 68).
- 90 Na jednej strane, ako správne uvádzajú francúzska vláda a Orange, v prejednávanej veci sa úvahy Všeobecného súdu, ktoré Komisia kritizuje, netýkajú samotného uplatnenia kritéria obozretného súkromného investora, ale okamihu, do ktorého sa mala Komisia preniesť na účely vykonania tohto posúdenia, a teda dôkazov, ktoré mala v tejto súvislosti zohľadniť.
- 91 Na druhej strane aj za predpokladu, že by preskúmanie, ktorého vykonanie v tejto súvislosti prináležalo Všeobecnému súdu, bolo obmedzené, ako tvrdí Komisia, táto okolnosť neznamena, že by sa Všeobecný súd mal zdržať preskúmania právneho posúdenia ekonomických údajov, ktoré vykonala táto inštitúcia. Hoci Všeobecnému súdu neprináleží, aby ekonomické posúdenie Komisie nahradil vlastným ekonomickým posúdením, z už ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že súd Únie musí najmä nielen overiť vecnú presnosť, spoľahlivosť a súladnosť predložených dôkazov, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú celok relevantných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé podporiť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudok z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46).
- 92 V bodoch 235 až 248 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd preskúmal práve posúdenie, ktoré vykonala Komisia v súvislosti s dôkazmi, z ktorých vychádzala na účely prijatia záveru, že kritérium obozretného súkromného investora sa malo uplatniť v júli 2002 a nie v decembri 2002. V tejto súvislosti rozhodol, že toto posúdenie sa zakladalo na selektívnom zohľadnení dostupných dôkazov a že tieto dôkazy nemohli podporiť závery, ktoré z toho Komisia vyvodila. V dôsledku toho rozhodol, že posúdenie, ktoré vykonala Komisia, obsahovalo zjavné pochybenie.
- 93 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 91 tohto rozsudku a na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tak Všeobecný súd tým, že pristúpil k takejto analýze, neprekročil hranice preskúmania, ktorého vykonanie mu prináležalo.
- 94 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom alebo dokonca skreslenom výklade sporného rozhodnutia, ako aj na skreslení skutkových okolností

Argumentácia Komisie

- 95 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať v treťom rade, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd skreslil sporné rozhodnutie tým, že v bodoch 246 až 248 napadnutého rozsudku na jednej strane usúdil, že samotné očakávanie trhov nemohlo viesť k vzniku povinnosti konať a že Komisia nepreukázala, že by skutočnosť, že štát nedodrжал svoje vyhlásenia vo vzťahu k spoločnosti FT, mohla ohroziť povesť tejto spoločnosti na finančných trhoch. Odôvodnenie 217 tohto rozhodnutia totiž obsahuje takéto preukázanie a konkrétne skutočnosti na jeho podporu.

- 96 Na druhej strane táto inštitúcia tvrdí, že Všeobecný súd takisto skreslil skutkové okolnosti, keď usúdil, že obozretný súkromný investor mohol prijať vyhlásenia, ktoré sú analogické vyhláseniam prijatým od júla 2002, hoci do začiatku decembra 2002 ani francúzska vláda ani FT nedisponovali plánom ozdravenia ani odhadom potrebného imania. Komisia totiž uvádza, že štát nemôže tvrdiť, že koná ako obozretný súkromný investor, pokiaľ neexistujú informácie o finančnej návratnosti jeho transakcie.

Posúdenie Súdnyh dvorom

- 97 Z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má ako jediný právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, ak by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť (rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 51, a z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 179).
- 98 V dôsledku toho posúdenie skutkových okolností nepredstavuje, s výnimkou prípadu skreslenia dôkazov, ktoré boli predložené Všeobecnému súdu, právnu otázku, ktorá sama osebe podlieha preskúmaniu Súdnyh dvorom (rozsudky z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, EU:C:2006:328, bod 85, ako aj z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 180).
- 99 Ak odvolateľ tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať pochybenia v rámci posudzovania, ktoré podľa jeho názoru viedli Všeobecný súd k tomuto skresleniu (rozsudky zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 16 a citovaná judikatúra). Navyše z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov (rozsudok z 27. októbra 2011, Rakúsko/Scheucher-Fleisch a i., C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 59, ako aj citovaná judikatúra).
- 100 V prejednávanej veci najskôr z bodu 246 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd zohľadnil odôvodnenie 217 sporného rozhodnutia, ako správne tvrdí francúzska vláda.
- 101 Následne v bode 92 tohto rozsudku sa uvádza, že Všeobecný súd v bodoch 235 až 248 napadnutého rozsudku preskúmal posúdenie, ktoré Komisia vykonala v súvislosti s dôkazmi, z ktorých táto inštitúcia vychádzala na účely prijatia záveru, že kritérium obozretného súkromného investora malo byť uplatnené v júli 2002 a nie v decembri 2002, že usúdil, že toto posúdenie sa zakladalo na selektívnom zohľadnení dostupných dôkazov a že tieto dôkazy nemohli podporiť závery, ktoré z toho Komisia vyvodila.
- 102 Napokon treba konštatovať, že Komisia vo svojej argumentácii presne neuvádza dôkazy, ktoré by Všeobecný súd zjavne skreslil, ale spochybňuje posúdenie skutkových okolností, ktoré vykonal Všeobecný súd a podľa ktorého neboli závery nachádzajúce sa v spornom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne podložené dôkazmi uvedenými na ich podporu.
- 103 Vzhľadom na uvedené úvahy tak Komisia nemôže Všeobecnému súdu vytýkať, že by skreslil sporné rozhodnutie, ako aj dôkazy.
- 104 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Argumentácia Komisie

- 105 Svojím druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd tým, že vyhlásenia prijaté od júla 2002 oddelil od oznámenia zo 4. decembra 2002 a návrhu akcionárskej pôžičky, oddelil upokojenie trhov prostredníctvom týchto vyhlásení od zvýšenia prostriedkov financovania, čím uplatnil pointilistický prístup, ktorý spočíva v siedmich nesprávnych právnych posúdeniach, ktoré tak predstavujú porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Táto argumentácia sa delí na sedem častí.
- 106 V prvej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 219 až 248 napadnutého rozsudku pristúpil k identifikácii presného okamihu, ku ktorému sa malo kritérium obozretného súkromného investora uplatniť. Podľa názoru tejto inštitúcie je tento prístup v rozpore s bodom 103 rozsudku Bouygues, podľa ktorého nie možné vylúčiť, že na účely uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ treba za jediný zásah považovať viacero po sebe nasledujúcich zásahov štátu.
- 107 Súdny dvor totiž nielen rozhodol, že viaceré skutočnosti, ktoré nenastali súbežne, možno posudzovať spoločne, ale takisto pripustil, že nie je nevyhnutné, aby každá z týchto skutočností zahŕňala tak poskytnutie výhody, ako aj prevedenie štátnych prostriedkov. Stačilo, aby sa tieto prvky spojili na základe jednej alebo druhej skutočnosti alebo ich kombinácie.
- 108 V dôsledku toho nemožno prijať záver, že by kritérium obozretného súkromného investora bolo obmedzené na konkrétny okamih ani že by existencia výhody vyplývajúcej zo štátnych prostriedkov predstavovala predchádzajúcu podmienku uplatnenia tohto kritéria, ako Všeobecný súd nesprávne rozhodol v bodoch 202, 203 a 226 napadnutého rozsudku.
- 109 Komisia však najmä v odôvodneniach 222 a 225 sporného rozhodnutia vysvetlila, že udržanie ratingu spoločnosti FT v investičnom rade vďaka vyhláseniam prijatým od júla 2002 malo rozhodujúci vplyv najmä na opatrenia z decembra 2002. Išlo o pokračujúci proces podpory spoločnosti FT, ktorý sa začal v júli 2002 a k jeho realizácii došlo v decembri 2002.
- 110 V druhej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd tým, že v bode 205 napadnutého rozsudku usúdil, že kritérium obozretného súkromného investora sa malo uplatniť výlučne na oznámenie zo 4. decembra 2002 a návrh akcionárskej pôžičky, nezohľadnil ani úzku väzbu medzi identifikovanou výhodou a uplatnením tohto kritéria ani judikatúru obsiahnutú v rozsudku Bouygues.
- 111 Vzhľadom na to, že kritérium obozretného súkromného investora slúži na diskvalifikáciu opatrenia, ktoré *prima facie* predstavuje výhodu, vecný a zároveň časový rozsah preskúmania opatrení, ktoré sú výhodou, by sa mal zhodovať s rozsahom preskúmania, na ktorý sa uplatňuje toto kritérium. V dôsledku toho, ak sa účinky výhody týkajú daného obdobia, uvedené kritérium nemožno uplatniť iba na časť tohto obdobia.
- 112 Súdny dvor však v tomto prípade v bodoch 132 až 139 rozsudku Bouygues identifikoval, že výhoda poskytnutá spoločnosti FT zahŕňa dve časti, a to zvýšenie prostriedkov financovania spoločnosti FT a upokojenie trhov, pokiaľ ide o jej platobnú schopnosť, pričom toto upokojenie vyplýva z vyhlásení prijatých od júla 2002.
- 113 V tretej časti sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd tým, že v bodoch 227 až 232 a 255 až 261 napadnutého rozsudku sémanticky odlíšil skúmané štátne opatrenia od súvisiacich okolností, porušil zásadu, podľa ktorej treba preskúmanie existencie štátnej pomoci vykonať na základe účinkov a nie

formy alebo sémantiky. Podľa Komisie totiž existuje iba malý sémantický rozdiel medzi preskúmaním štátneho opatrenia v kontexte iného štátneho opatrenia, s ktorým je toto prvé opatrenie neoddeliteľne spojené, a spoločným preskúmaním týchto dvoch opatrení.

- 114 V prejednávanej veci však vyhlásenia prijaté od júla 2002 a návrh akcionárskej pôžičky boli neoddeliteľne prepojené, pretože v decembri 2002 bola situácia na trhu skreslená na základe uvedených vyhlásení, pričom bez týchto vyhlásení by nemohlo dôjsť k realizácii ani k účinkom uvedeného návrhu akcionárskej pôžičky.
- 115 Okrem toho tvrdenia Všeobecného súdu, podľa ktorých na jednej strane zo sporného rozhodnutia, z písomných podaní Komisie a z rozsudku Bouygues nevyplýva, že by vyhlásenia prijaté od júla 2002 a návrh akcionárskej pôžičky tvorili jediný zásah, a na druhej strane Súdny dvor by rozhodol, že tieto vyhlásenia neboli predmetom rozhodnutia Komisie, vyplývajú z nesprávneho výkladu uvedených dokumentov.
- 116 Vo štvrtej časti sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd pripísal rozhodujúci význam spresneniu konkrétnych spôsobov podpory, ktorú francúzsky štát poskytol spoločnosti FT, v dôsledku čoho tak zanedbal účinky vyhlásení prijatých od júla 2002, hoci tieto vyhlásenia mali zásadný význam. Komisia v tejto súvislosti uvádza, že nebolo potrebné, aby skúmané opatrenia mali rovnakú povahu na to, aby sa považovali za neoddeliteľne prepojené. V bodoch 132 až 136 rozsudku Bouygues Súdny dvor totiž odkázal na tieto vyhlásenia a na ich účinky, aby konštatoval existenciu výhody prepojenej s návrhom akcionárskej pôžičky, čo dokazovalo, že mali byť zohľadnené v rámci rozsahu analýzy.
- 117 V rámci piatej časti Komisia pripomína, že v bodoch 103 a 104 rozsudku Bouygues Súdny dvor rozhodol, že na účely uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ treba viaceré po sebe nasledujúce zásahy štátu považovať za jediný zásah, pokiaľ sú medzi týmito zásahmi z hľadiska ich časovej postupnosti, ich cieľa a situácie podniku v okamihu, keď k nim došlo, také úzke väzby, že ich od seba nemožno oddeliť.
- 118 Komisia okrem toho pripomína, že Súdny dvor v bodoch 132 až 136 uvedeného rozsudku naznačil, aby vyhlásenia prijaté od júla 2002 boli objektívne súčasťou kontextu preskúmania návrhu akcionárskej pôžičky.
- 119 Podľa Komisie však kritériá, ktoré Súdny dvor stanovil v bodoch 103 a 104 rozsudku Bouygues, boli v prejednávanej veci splnené vzhľadom na úzke a neoddeliteľné väzby medzi uvedenými vyhláseniami a uvedeným návrhom. Ako totiž možno vyvodiť z týchto bodov, všetky tieto po sebe nasledujúce zásahy treba považovať za jediný a ten istý zásah.
- 120 Navyše Komisia tvrdí, že v odôvodneniach 203 až 230 sporného rozhodnutia uplatnila kritérium obozretného súkromného investora na celý proces záchrany spoločnosti FT, a to najmä od jeho začiatku, t. j. od vyhlásenia z 12. júla 2002, ktoré bolo podmienkou pre ďalšie fázy uvedeného procesu. Komisia ďalej uvádza, že v odôvodneniach 215 až 218 sporného rozhodnutia preukázala, že vyhlásenia prijaté od júla 2002 spôsobili ekonomické a právne riziko, ktoré mohlo ohroziť prostriedky francúzskeho štátu.
- 121 V šiestej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 230 až 232 a 249 až 254 napadnutého rozsudku nesprávne dospel k záveru o existencii prerušenia sledu dotknutých štátnych opatrení, ktoré nastalo v decembri 2002, keďže na jednej strane vychádzal z nesprávnej logiky spočívajúcej v obmedzení preskúmania kritéria obozretného súkromného investora na konkrétny okamih, a to 4. december 2002, a na druhej strane sa opieral o skutkové okolnosti, z ktorých nevyplývalo takéto prerušenie a ktoré boli ovplyvnené vyhláseniami prijatými od júla 2002.

- 122 Z dôvodu rozhodujúceho vplyvu vyhlásení prijatých od júla 2002 by však aj samostatné rozhodnutie súkromných operátorov bolo nedostatočné na odstránenie väzby medzi týmito vyhláseniami a návrhom akcionárskej pôžičky.
- 123 Navyše konštatovanie Všeobecného súdu nachádzajúce sa v bodoch 249 až 254 napadnutého rozsudku, podľa ktorého došlo v decembri 2002 k významnému prerušeniu, pretože pôvodne oznámený záväzok sa stal konkrétny, bolo v rozpore tak so zistením skutkového stavu, ktoré Všeobecný súd vykonal v bodoch 212 až 215 tohto rozsudku a podľa ktorého na základe vyhlásení prijatých od júla 2002 získala spoločnosť FT výhodu, ktorá pretrvala prinajmenšom do 17. decembra 2002, ako aj s konečnými zisteniami skutkového stavu, ku ktorým dospel Súdny dvor a ktoré sú uvedené v bode 133 rozsudku Bouygues.
- 124 V siedmej časti Komisia uvádza, že Všeobecný súd v bodoch 246 a 247 napadnutého rozsudku usúdil, že aj pri zohľadnení všetkých reťazcov zásahov francúzskeho štátu v období od júla do decembra 2002 mohol všetky etapy tohto procesu podobne uskutočniť súkromný operátor, ktorý je obozretný v trhovom hospodárstve a ktorý dbá na to, aby pred prijatím neodvolateľného investičného záväzku boli splnené všetky nevyhnutné podmienky. Podľa Všeobecného súdu zámerom francúzskeho štátu bolo teda ovplyvniť trhy tým, že využil svoje dobré meno, aby obnovil ich dôveru, pričom sa snažil najmä o zachovanie ratingu spoločnosti FT, aby pripravil neskoršie solídne a menej nákladné refinancovanie tohto podniku.
- 125 Podľa Komisie však Všeobecný súd takýmto uvažovaním neprihliadol k riziku poškodenia dobrého mena v dôsledku vyhlásenia, ktoré nie je čestné, ani k osobitnej situácii štátu, ktorý takéto vyhlásenie prijal. Operátori totiž považovali vyhlásenia o dotknutej štátnej podpore verejnoprávnych podnikov za menej vierohodné, ak tieto vyhlásenia nemali účinky. Komisia ďalej uvádza, že hoci v odôvodnení 219 sporného rozhodnutia skutočne nepreukázala výlučne na základe vyhlásení prijatých od júla 2002 existenciu pomoci, neznamená to, že by vyjadrila pochybnosti v súvislosti s poškodením dobrého mena francúzskeho štátu, ktoré vyplynulo z nedodržania jeho vyhlásení.
- 126 Za týchto podmienok Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávnych právnych posúdení spočívajúcich v tom, že vyžadoval, aby sa prevod štátnych prostriedkov uskutočnil zároveň s poskytnutím výhody, a usúdil, že k ohrozeniu dobrého mena môže dôjsť len, ak existuje záväzok poskytnutia štátnych prostriedkov.
- 127 Komisia navyše uvádza, že vyhlásenia týkajúce sa záväzku štátu sa vyznačujú zvláštnosťou, t. j. majú vplyv nielen na vierohodnosť štátu, ktorý je akcionárom, ale aj na vierohodnosť štátu ako predstaviteľa verejnej moci, a to aj v prípade, ak tento štát vyhlási, že bude vystupovať ako štát, ktorý je akcionárom, pričom dodržanie vyhlásení predstavuje tiež otázku politickej vierohodnosti.
- 128 Napokon podľa Komisie Všeobecný súd dostatočne z právneho hľadiska neodôvodnil úvahu nachádzajúcu sa v bode 247 napadnutého rozsudku, podľa ktorej mal byť štát, ktorý je akcionárom, porovnaný s globálnym ekonomickým hráčom. Bez toho, aby to odôvodňovali osobitné okolnosti, totiž nebolo možné uplatniť kritérium obozretného súkromného investora na štát, ktorý je globálnym hráčom.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 129 Komisia svojou argumentáciou, ktorú uvádza v rámci siedmich častí druhého odvolacieho dôvodu, chce v podstate preukázať, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o určenie okamihu, do ktorého sa mala Komisia preniesť na účely posúdenia kritéria obozretného súkromného investora. Komisia totiž spresňuje, že tento okamih zodpovedal júlu 2002 a nie, ako nesprávne rozhodol Všeobecný súd, decembru 2002.

- 130 V prvom rade v rozsahu, v akom Komisia v rámci druhej až piatej časti tvrdí, že výhoda, ktorá bola identifikovaná v rozsudku Bouygues, sa vzťahuje na vyhlásenia prijaté od júla 2002, treba uviesť, že táto argumentácia naráža na výklad sporného rozhodnutia, ktorý Súdny dvor podal v bodoch 70 až 75 a 126 až 129 rozsudku Bouygues.
- 131 V uvedených bodoch Súdny dvor totiž konštatoval, že výhodu identifikovanú v tomto rozhodnutí tvorilo výlučne oznámenie zo 4. decembra 2002 spolu s návrhom akcionárskej pôžičky. Naopak z bodov 132, 134, 136 a 139 tohto rozsudku implicitne ale nevyhnutne vyplýva, že Súdny dvor nezamýšľal rozšíriť túto výhodu na vyhlásenia prijaté od júla 2002, keďže tieto vyhlásenia vyplývajú iba z kontextu takto identifikovaného opatrenia pomoci.
- 132 V dôsledku toho, keďže argumentácia Komisie vychádza z nesprávneho pochopenia rozsudku Bouygues a nezodpovedá ani obsahu samotného sporného rozhodnutia, musí byť zamietnutá ako neúčinná (pozri v tomto zmysle rozsudok Bouygues, bod 79).
- 133 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu uvedenú v rámci prvej časti, treba konštatovať, že takisto vychádza z nesprávneho pochopenia napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd v jeho bodoch 219 až 222 usúdil, že kritérium obozretného súkromného investora sa malo uplatniť v „období, počas ktorého došlo k prijatiu opatrení finančnej pomoci“ a v prejednávanej veci teda „na oznámenie zo 4. decembra 2002 spolu s návrhom akcionárskej pôžičky“.
- 134 Všeobecný súd sa preto zamerlal na dve skutočnosti, ktoré v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku Bouygues tvoria dotknutú výhodu, a na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, vôbec nevylúčil, že by mohlo byť potrebné uskutočniť požadované preskúmanie skôr vo vzťahu k určitému obdobiu než vo vzťahu ku konkrétnemu okamihu.
- 135 Z toho vyplýva, že prvú časť treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 136 Šiestu časť treba tiež zamietnuť, keďže táto časť sa na jednej strane zakladá na tom istom nesprávnom pochopení napadnutého rozsudku a na druhej strane odhaľuje, že Komisia iba spochybňuje posúdenie skutkových okolností, ktoré vykonal Všeobecný súd v súvislosti s otázkou, či v prípade skutkových okolností, ktoré nastali v období od júla 2002 do decembra 2002, došlo alebo nedošlo k prerušeniu sledu štátnych opatrení.
- 137 V treťom rade treba konštatovať, že argumentácia Komisie v rámci siedmej časti je neprípustná, keďže smeruje k spochybneniu skutkového posúdenia, ktoré vykonal Všeobecný súd a podľa ktorého nemožno vylúčiť, že by sa súkromný investor správal v období od júla do decembra 2002 podobne ako francúzsky štát.
- 138 Vo štvrtom rade, keďže celú argumentáciu Komisie treba chápať v tom zmysle, že podľa tejto inštitúcie existovala medzi poskytnutým opatrením pomoci a skutočnosťami vyplývajúcimi z jeho kontextu neoddeliteľná väzba, pričom dôsledkom tejto väzby bolo, že napriek tomu, že tieto skutočnosti boli odlišné od uvedeného opatrenia, mal byť súlad tohto opatrenia vzhľadom na kritérium obozretného súkromného investora posúdený v čase, keď nastali uvedené skutočnosti a nie v okamihu, keď bolo to isté opatrenie prijaté, treba uviesť nasledovné.
- 139 Z rozsudku z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 85), predovšetkým vyplýva, že skutočnosti, ktoré nastali po tom, čo bolo dotknuté opatrenie prijaté, nemožno zohľadniť na účely posúdenia kritéria obozretného súkromného investora.
- 140 Následne z toho istého rozsudku vyplýva, že toto posúdenie treba vykonať vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré sú dostupné v okamihu, keď bolo prijaté rozhodnutie o vykonaní investície (rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).

- ¹⁴¹ V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že okamih, keď bolo prijaté rozhodnutie o vykonaní investície, a okamih, keď bolo poskytnuté opatrenie, sa nevyhnutne nezhodujú, keďže uvedené rozhodnutie mohlo byť prijaté aj pred poskytnutím opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).
- ¹⁴² V prejednávanej veci treba uviesť, že Všeobecný súd po tom, čo vykonal nezávislé posúdenie skutkových okolností, v bodoch 222 až 232 napadnutého rozsudku konštatoval, že k návrhu akcionárskej pôžičky došlo až v decembri 2002, v bodoch 234 až 245 tohto rozsudku konštatoval, že francúzska vláda neprijala v júli 2002 nijaký jednoznačný záväzok, a v bodoch 249 až 254 uvedeného rozsudku konštatoval, že rozhodnutie finančne podporiť spoločnosť FT prostredníctvom návrhu akcionárskej pôžičky nebolo prijaté v júli 2002, ale začiatkom decembra 2002.
- ¹⁴³ Za týchto podmienok, ak by sa v júli 2002 predvídal okamih, kedy malo byť posúdené kritérium obozretného súkromného investora, boli by skutočnosti, ku ktorým došlo v období od júla 2002 do decembra 2002, z tohto posúdenia nevyhnutne vylúčené, ako správne konštatoval Všeobecný súd v bode 230 napadnutého rozsudku.
- ¹⁴⁴ Je však potrebné konštatovať, že taký výsledok by bol nezlučiteľný s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, pripomenutou v bode 91 tohto rozsudku, podľa ktorej Komisii prináleží zohľadniť na účely svojho posúdenia všetky relevantné skutočnosti.
- ¹⁴⁵ Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod treba zamietnuť sčasti ako neprípustný a sčasti ako nedôvodný.
- ¹⁴⁶ Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba odvolanie zamietnuť.

O trovách konania

- ¹⁴⁷ Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- ¹⁴⁸ Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1, Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- ¹⁴⁹ Keďže Orange a francúzska vláda navrhli, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietla.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy